

Sisteme de planificare in afaceri

Aceasta **fituica** rezuma **Sisteme de planificare in afaceri**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **28 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: docx.

Extras

1.1. CARACTERISTICA GENERALĂ A SISTEMULUI DE PLANIFICARE CLASIFICAREA PLANIFICĂRII DUPĂ DIFERITE CRITERII

Planificarea-o componentă majoră a procesului managerial, care se ocupă de definirea scopurilor, mijloacelor și al comportării la fiecare nivel al vieții organizaționale ;

Planificarea - procesul de identificare a scopurilor, precum și a resurselor și acțiunilor întreprinse pentru realizarea acestor scopuri.

Planificare la nivelul întreprinderii-programarea, organizarea, coordonarea și conducerea pe bază de plan a activității economice.

Avantajele planificării:

- forțează managerii să gândească în perspectivă și să fixeze obiective clare;
- creează unitatea de viziune și focalizează eforturile tuturor angajaților către acțiuni convergente;
- conduce la dezvoltarea standardelor de performanță care permit un control managerial mult mai eficace;
- planificarea este instrument de adaptare la schimbare.

1.În raport cu obiectivele de dezvoltare avem:

- a) planificare strategică: se realizează la nivelul conducerii de vârf, pe un termen lung;
- b) planificare tactică - acțiunile și activitățile operative ce trebuie efectuate pe perioade mai scurte.

2) După orizontul de timp:

- a) planificare de perspectivă. Au ca obiect elaborarea planului pe o perioada de mai mulți ani (3-7) și cu repartizarea principalilor indicatori economici pe ani.
- b) planificarea curentă - precizează pentru perioade de un an indicatorii care rezultă din planificarea de perspectivă a unității industriale.
- c) planificare operativă - se elaborează pe un trimestru, o lună, decadă, săptămână, schimb, oră.

3) În raport cu nivelul ierarhic la care se efectuează:

- a) planificare de corporație. Are un caracter strategic, cuprinzând în obiectivele sale prevederi pentru toate firmele pe care le grupează.
- b) planificare la nivelul de unitate economică.

4) În raport cu modul de formalizare:

a) planificare formală - atunci când există un sistem bine pus la punct cu compartimente specializate, folosind metode și tehnici bine determinate de indicatori economici.

b) planificare informală - nu are un caracter de continuitate, nu este obligatorie, folosindu-se metode ce pornesc de la competența celor ce lucrează. Se utilizează, de obicei, în întreprinderile mici și mijlocii.

5) În raport cu conținutul activității de planificare:

a) planificare tehnico-economică sau agregată se referă la stabilirea principalilor indicatori cantitativi și calitativi ai activității unității industriale.

b) planificarea operativ-calendaristică. Reprezintă acea parte a planificării interne care se ocupă cu elaborarea planului de activitate a diferitelor unități ale întreprinderii (secții, ateliere, sectoare, locuri de muncă) pe termene scurte (lună, decadă, zi, schimb, oră). Concretizează și asigură îndeplinirea indicatorilor prevăzuți în planul de dezvoltare economico-socială.

6) După obligativitatea îndeplinirii există:

- planificare directivă - reprezintă procesul luării deciziilor, având un caracter obligatoriu pentru toți subiecții procesului de planificare.

- planificare indicativă, care are un caracter recomandabil.

1.2. PLANUL DEZVOLTĂRII ECONOMICO-SOCIALĂ A UNITĂȚII ECONOMICE. ORDINEA ELABORĂRII

Informația internă necesară pentru elaborarea planului unității economice:

- mărimea și structura capacității de producție;

- numărul personalului, calificarea lui;

- starea financiară;

- necesarul de mijloace circulante ș. a.

Un plan de dezvoltare economico-social poate avea următoarele secțiuni:

1. Producția industrială: fabricarea și realizarea;

2. Capacitatea de producție și gradul de utilizare a acesteia;

3. Măsuri în vederea introducerii progresului tehnico-științific;

4. Îmbunătățirea calității producției și a produselor;

5. Aprovizionarea tehnico-materială și desfacerea;

6. Investiții și construcții capitale,

7. Planul muncii și al salarizării:

- asigurarea, pregătirea și perfecționarea forței de muncă;

- productivitatea muncii;

- salarizarea;

8. Activitatea economică externă;
9. Costuri de producție, profitul și rentabilitatea;
10. Organizarea protecției mediului ambiant;
11. Dezvoltarea socială;
12. Planul financiar.

Planul producției industriale-reprezintă baza de la care pornește elaborarea celorlalte compartimente ale planului unității economice.

2.1. PROGRAMUL DE PRODUCȚIE: IMPORTANȚA, CERINȚELE ȘI ETAPELE DE ELABORARE

Programul de producție reprezintă un document scris în care se înscrie nomenclatura produselor, cantitatea, calitatea și termenul de producere și realizare.

Programul de producție determină volumul de producție necesar în perioada de plan, corespunzător după nomenclatură, sortiment și calitate cerințelor planului de vânzări.

Nomenclatura reprezintă enumerarea agregată a produselor fabricate de întreprindere.

Sortimentul servește pentru detalierea producției în tipuri, desene. Sortimentul se schimbă mai des ca nomenclatura.

Planificarea sortimentului-determinarea raportului cantitativ între diferite feluri de produse.

Planificarea programei de producție constă în determinarea sortimentului produselor, cantității, perioadei de timp în care urmează să fie livrată producția pe piață.

Structura programului de producție constă din 2 compartimente:

- Planul de fabricare în unități naturale (convențional-naturale)
- Planul de fabricare în unități valorice.

Importanța programului de producție:

- Concentrează misiunea unității economice.
- Corectitudinea calculării determină viabilitatea și profitabilitatea unității economice.
- Servește drept bază pentru calcularea altor indicatori economici (necesarul de materiale, de personal etc.).

Elementele planului de producție:

- Produsele, piesele sau subansamblurile, care corespund specializării întreprinderii și răspund cerințelor pieței;
- Comenzile primite de la diferite întreprinderi, ex. O întreprindere constructoare de mașini produc diferite piese de rezervă pentru utilaje;
- Diverse activități cu caracter industrial către alte întreprinderi, ex. Există secția de constructori;
- Schimbarea stocurilor de producție industrială.

Respectarea cerințelor pentru programul de producție:

